

نامه از طرف کمیته هماهنگ کننده اندونزیایی آی.تی.اف. به رئیس جمهور اندونزی

اتحاد بین المللی

نهم دی ماه هشتاد و شش

جاکارتا، 21 دسامبر 2007 سوسیلو بامبانگ یودهویونو رئیس جمهور اندونزی کاخ ریاست جمهوری
مدان مردکا اوتارا، جاکارتا از طرف کمیته هماهنگ کننده اندونزیایی آی.تی.اف.
عالیجناب،

به نمایندگی از طرف کمیته هماهنگی اندونزیایی فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل، که اتحادیه های کارگران
حمل و نقل دریایی، هوایی، راه آهن و جاده ای را نمایندگی می کند، اجازه می خواهم از این فرصت استفاده کرده و
توجه شما را به کارزار بین المللی اتحادیه کارگری که مورد حمایت همه کارگران در اندونزی است، در پشتیبانی از
حقوق کارگران در ایران جلب کنم.

فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل (آی.تی.اف) در سال ۱۸۹۶ تأسیس شده است و در حال حاضر مقر آن در
لندن می باشد. فدراسیون در سطح جهانی نمایندگی کارگران حمل و نقل را با عضویت ۴,۵ میلیون کارگرمتشکل
در ۶۸۱ اتحادیه کارگری از ۱۴۸ کشور را می کند. این نمایندگی شامل یک تشکل از ایران می شود؛ مشخصاً
سندیکای کارگران شرکت اتوبوسرانی تهران و حومه (سندیکای کارگران شرکت واحد). این سندیکا بعد از قبول
تقاضای ایشان با اکثریت مطلق از طرف هیئت مدیره اجرائی فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل (آی.تی.اف)، در
ماه می ۲۰۰۶ به فدراسیون پیوست.

شکایات عاجل و واقعی کارگران از قبیل درخواست برای دستمزدهای بهتر و بهبود شرایط کار، مدتهای طولانی
از طرف شرکت اتوبوسرانی تهران بی جواب گذاشته شده است. سازمانهای کارگری مورد حمایت دولت، در نمایندگی
کردن منافع کارگران، شکست خورده اند. به همین دلیل تشکیل اتحادیه در سال ۲۰۰۵ مورد حمایت کامل کارگران
قرار گرفت. با این وجود، سرکوبگری از جانب دولت و مدیریت بسیار شدید بوده است. رهبر اتحادیه، منصور
اسانلو، در طی دو سال گذشته بیشتر در زندان بوده است تا خارج از آن. در گذشته، زمانی که کارگران سعی داشتند
حرکتی را برای توقف کار به مدت یک روز سازماندهی کنند، بازداشتهای دستجمعی صورت گرفت. از آن زمان تا
به حال، شرکت، در یک اقدام تلافی جویانه، بیش از ۴۰ کارگر را اخراج کرده است. دولت، اتحادیه را برسمیت نمی
شناسد و قرارداد دستجمعی کار وجود ندارد. فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل (آی.تی.اف) و سازمان خواهرش،
کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (آی.تی.یو.سی)، دادخواست مشترکی را در سال ۲۰۰۶، درباره این
مسائل به کمیته آزادی تشکل سازمان جهانی کار (آی.ال.او) تسلیم کرده اند. مصوبه های کمیته، دیدگاه های ما را
مورد حمایت قرار می دهد. جهت اطلاع شما گزارش کمیته را پیوست میکنم.

بنا به همین دلایل، فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل (آی.تی.اف) و کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری
(آی.تی.یو.سی) کارزاری را در همبستگی با کارگران ایرانی به پیش می برند. خود من به همراه همکارم، سیوکور

سارتو، در ماه اکتبر به تهران رفتیم و با اعضاء کمیته اجرائی اتحادیه و خانواده های کارگران بازداشت شده ملاقات کردیم. در زمان دیدارم، منصور اسانلو، مشکل جدی در دید چشم چپ داشت که علتش بواسطه آب مروارید ناشی از جراحات وارده در هنگام دستگیری وی بود. و فقط بعد از اعتراضات گسترده جهانی بود که دولت ایران ترتیب جراحی فوری او را داد. هر چند درباره دوره بهبودیابی او کمتر چیزی معلوم شده است، اما همین بس که مقامات، ۴ روز بعد از عمل او را به زندان بازگردانده اند. در همان ماه، او در حالی به جرم به خطر انداختن امنیت ملی ایران به ۵ سال زندان محکوم شد که تنها به عنوان رهبر اتحادیه کارگری عمل کرده است.

متأسفانه این تنها مورد منحصر بفرد در ایران نیست، بطوریکه ما فعالین اتحادیه کارگری دیگری را هم دیده ایم که سخت گیریهای مشابهی را بعلت فعالیت‌های صرفاً اتحادیه ای تحمل می کنند. کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری (آی.تی.یو.سی) مدتهای طولانی است که روی موارد مختلفی کار می کند. بعنوان مثال، آنها از محمود صالحی حمایت می کنند. صالحی سخنگوی کمیته سازمان دهنده برای ایجاد تشکلهای کارگری در کردستان است. او در حال حاضر دوران محکومیت یک ساله اش را به جرم پخش اعلامیه در مراسم اول ماه مه می گذراند. محمود صالحی بعد از اینکه بارها در زندان از حال رفته است، روز ۱۱ دسامبر در حالت بیهوشی به بیمارستان توحید در شهر سنندج منتقل شده است. او از بیماری شدید کلیه رنج می برد بطوریکه عمل دیالیز برای او الزامی است. به او همچنین گفته شده است که دچار نارسایی قلبی می باشد. بدنبال انتقال صالحی به بیمارستان، از مغزش، اسکن بعمل آمده و مشخص شده که رگ های مغزش آسیب دیده است.

ما بعنوان فعالین مسلمان اتحادیه کارگری، از مشاهده کوتاهی دولت ایران در تأمین رفتار انسانی باصالحی عمیقاً نگران هستیم. این وحشتناک است که او را با توجه به شرایط بحرانش، تنها با کمی مراقبت های اولیه پزشکی به زندان بازگردانده اند.

همین اخیراً، در ایران ما شاهد پیشرفتهای مثبتی بمناسبت عید که تعدادی از فعالین کارگری از زندان آزاد شدند، بودیم. در عین حال، ما باید تأکید کنیم که محمود صالحی به دلایل انسانی باید آزاد شود و تحت معالجات کامل و ضروری پزشکی قرار بگیرد و منصور اسانلو باید فوراً از زندان آزاد شود.

ما اعتقاد راسخ داریم که هیچ کارگری نباید بخاطر فعالیت‌های اتحادیه ای زندانی شود. دولت ایران باید از مصوبه های کمیته آزادی تشکل سازمان جهانی کار پیروی کند و این هر دو انسان بیگناه را آزاد کند. در مورد محمود صالحی، با توجه به موقعیت ذکر شده، نباید و نمی تواند مدت باقیمانده از محکومیتش تا ماه مارس آینده را در زندان بماند و باید بعلت به مخاطره افتادن جدی زندگیش بخاطر شرایط سخت زندان فوراً آزاد شود.

من از توجه شما تشکر میکنم و متواضعانه تقاضای ملاقات با شما را پیش از دیدار برنامه ریزی شده تان از ایران در ماه ژانویه را دارم بطوریکه مایلم شما را در جریان آخرین اطلاعات مربوط به این موارد جدی نقض حقوق کارگران در ایران قرار بگذارم. [ارادتمند شما، حنفی روستاندی هماهنگ کننده اندونزیایی](#)

[رونوشت به: کنفدراسیون بین المللی اتحادیه های کارگری \(آی.تی.یو.سی\)](#)

[فدراسیون جهانی کارگران حمل و نقل \(آی.تی.اف\)](#) و [آی.یو.اف](#).